

Naplnila sen, znovu jí zahráli nejkrásnější z melodií

Atletka Alexandra Adlerová vybojovala v Itálii zlatou a stříbrnou medaili

PAVEL BIEDERMANN

Teplíce/ Česká hymna. Velká motivace pro Alexandru Adlerovou z Hvězdy Trnovany. Chtěla ji slyšet poté, co na 7. evropských hrách masters v italské Anconě vybojovala stříbro v hodů břemenem. Touhu naplnila. Následná zlatá medaile v hodů oštěpem jí vytouženou hymnu přinesla.

Mistrovství se zúčastnilo 39 zemí a 3000 účastníků. Českou republiku reprezentovalo 37 sportovců. „Do Ancony jsem po zkušenostech s hromadnými zájezdy volila samostatné cestování. S předstihem. Udělala jsem dobře. Nechat to na poslední chvíli, bydlela bych 20 km od Ancony. Takhle jsem to měla na stadion 10 min. V úterý 25. března šampionát začal. Startovala jsem v úvodní disciplíně hodů břemenem. Na medaile jsme byly čtyři. První pokus mi vyšel, ovšem Italka na mě ztrácela jen 30 cm. Maďarka se nedostala přes 13 m. Na mých 13,87 m Italka nestačila a tak jsem brala stříbro. Vyhrála specialistka kladivářka Duss Marnit ze Švýcarska. Dala mi jen metr. Kdybych se více soustředila,“ přemýšlí dnes Saša. Pro ČR získala první medaili a připravovala se na den, kdy začne její disciplína, hod oštěpem.

„Nebyla možnost se rozvíjet s oštěpem. Zbýl jen míček, který stále vozím s sebou. V rozhozování jsem nedala ani 30 m a tak jsem byla nervózní. Prvním pokusem jsem vytvořila osobní rekord 34,36. Osobáky se házejí až tak v polovi-

JEDNIČKA. Právem získala Alexandra Adlerová v pondělí titul nejlepší sportovec Ústecka 2008 v kategorii masters. Prvenství potvrdila minulý týden v Itálii ziskem zlaté a stříbrné medaile. Foto: Deník/Zdeněk Traxler

ně sezony. Navíc to byl nepovedený pokus. Nedostala jsem se pod oštěp. Nevěřila jsem, že doletěl tak daleko. Vítězství bylo moje. Je to moc hezký pocit slyšet naši hymnu. Tu nejkrásnější melodii. S těmito

výkony bych loni na MS ve Francii získala v obou disciplínách zlato. To těší. Protože jsem o rok starší a stále se zlepšuji. Měla bych poděkovat svému trenérovi. Má se mnou velkou trpělivost. Moc

si ho vážím a jsem ráda, že mohu trénovat v jeho tréninkové skupině. Děkuji také rodině a svému příteli. Nemají to se mnou moc lehké,“ vzkazuje medailistka z italské Ancony.